

staaer ei blot i selve Sognet eller Distriktet, men ogsaa udenfor samme i en Afstand af 1 Meils Veilængde fra Opbevaringsstedet. Saa bør og Sprøiten henføres til Steder, der ligge udenfor den almindelig bestemte Grændse, naar derom skeer udtrykkelig Forlangende fra vedkommende Brandfoged, Branddirektør eller Politimester.

Den i nærværende Paragraf omhandlede Forpligtelse gjælder ei blot, naar Ildbrand opstaaer paa Landet, men ogsaa, naar Saadant skeer i en Kjøbstad, medens omvendt Kjøbstaden er pligtig i Tilfælde af Ildbrand paa Landet at sende een eller efter Omstændighederne flere Sprøiter med fornødent Mandskab til Hjælp.

§ 37.

Enhver er pligtig i Tilfælde af Ildbrand personlig at yde den Tjeneste, han formaaer, og derfor, saasnart han kommer til Rundsab om Ilden, uopholdelig at begive sig derhen, samt efter Ordre af den Kommanderende ved Brandstedet at afgive Heste, Vogne, Redskaber eller deslige; han maatte besidde, og som behøves ved Ilden eller i Brandvæsenets Tjeneste.

De nærmere Regler om Enhvers Pligter i Anledning af Sprøiternes Befordring og Betjening, hvilken sidste især skal paaligge det arbejdsdygtige Mandskab inden en bestemt Omkreds, med Hensyn til Vandtilførsel, Vandøstning, Slutning, Vjergning, Vagthold paa Brandstedet o. s. v., fastsættes for ethvert Distrikts Vedkommende ved en Vedtægt, som affattes af Branddirektøren og Sogneforstanderskabet i Forening, og stadfæstes af Amtmanden, hvorefter den tilføres Distriktets Brandbog. Enhver, som i Brandvæsenets Tjeneste yder en Kjøre- eller Rideægt, faaer samme godtgjort i Dingangen af Sogneægter.

Saa vel de ved Sprøiten ansatte Folk som Enhver, der i Tilfælde af Ildbrand er paalagt nogen særlig Forretning, ere forpligtede til at indfinde sig til Sprøiteøvelser, naar de dertil tilsiges af Brandfogden, hvilket dog ikke kan skee i Sæde- eller Høstid.

§ 38.

Ethvert Sogneforstanderskab har snarest muligt at drage Ansvar for, at der i enhver

Landshby og, saavidt Omstændighederne tillade det, tillige i andre stærkt bebyggede Dele af Sognet høves tilstrækkeligt Forraad af reent Vand til Sprøiternes Forsyning. Til den Ende har Sogneforstanderskabet i Forening med Brandfogden og efter Overlæg med Branddirektøren at bestemme, hvilke af de i Distriktet værende Brønde, Vandsteder, Gadeløjer o. s. v. der skulle betragtes som offentlige Vandbeholdninger, hvilke da blive at opretholde og vedligeholde paa offentlig Bekostning. Hvor Vand fattes til Sprøiternes Forsyning, blive nye Vandsteder at tilvejebringe, saavidt Leiligheden tilsteder det, i alt Fald ved Expropriation af den dertil fornødne Plads, imod Erstatning efter de almindelige Regler om Afstaaelsen af Eiendom til offentligt Brug.

Opstaaer der Spørgsmaal om Omfanget af Kommunens eller Distriktets Forpligtelse med Hensyn til slige offentlige Vandbeholdninger, afgjøres de af Amtsraadet. Fortegnelsen over de offentlige Vandbeholdninger tilføres det i § 33 ommeldte Sprøiteregulativ.

§ 39.

De Udgifter, der medgaae til Anskaffelse, Vedligeholdelse og Opbevaring af de Kommunerne eller Distrikterne tilhørende Sprøiter og øvrige Brandredskaber, til Anskaffelse og Vedligeholdelse af de fornødne Vandbeholdninger, eller som paa anden Maade medgaae til Kommunens eller Distriktets Brandvæsen, blive at dække ved Paaligning paa vedkommende Beboere, saaledes at Halvdelen af disse Udgifter udredes af Beboerne efter Formue og Leilighed, og den anden Halvdeel lignes paa Eierne af de paagjældende Steder efter disses Taxationsværdi.

Ere Stederne forsikrede i en indenlandsk Brandkasse, lægges deres Taxationsværdi ved deres Forsikring til Grund; i andet Fald bliver den, forsaa vidt Saadant forlanges, at bestemme af tvende uvillige Mænd, af hvilke Sogneforstanderskabet vælger den ene og Eieren den anden.

De paalignede Bidrag blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning.

Udgifterne optages i Kommunens aarlige Regnskaber.